

РЕШЕНИЕ

№ 42297

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **6264** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл., във връзка с чл. 129, ал.7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „БРТД“ АД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. М., срещу Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № П-22221124196443-004-001/06.12.2024г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С., потвърден с Решение № 184/14.02.2025г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

Твърди се, че наличието на влязло в сила съдебно Решение № 16148/05.09.2024 г. по адм. д. № 9691/2023 г., 49 с-в, АССГ и Решение № 3309/28.03.2025 г. по адм. д. № 12082/2024 г. 8-мо отд. на ВАС за отмяна на Решението на АМ– В. към момента на извършване на прихващането недвусмислено потвърждава, че такова прихващане е било не само неправилно, но и напълно необосновано. Особено при наличие на други изискуеми публични задължения на „БРТД“ АД, по отношение на които можело да бъде извършено законосъобразно прихващане. Поддържа се, че извършеното от органа прихващане спрямо отменено задължение не само противоречи на принципа на законност, но и на принципите на целесъобразност и икономичност в административния процес. Според жалбоподателя с процесния акт за прихващане органът изкуствено поражда правна несигурност, като въвежда в оборот прихващане, основано на задължение, което към този момент вече не съществува в правния мир поради съдебната му отмяна, което нарушава правата на „БРТД“ АД. Моли съда актът да бъде отменен и да бъде указано на АО да направи законосъобразно прихващане с други задължения на „БРТД“, ако са налице предпоставките за извършване на прихващането.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира разноски, съгласно списък. В допълнително представени писмени бележки сочи, че сумите в процесния Акт за прихващане от 06.12.2024 г. се явяват недължимо платени от „БРТД“ АД. Това се потвърждавало и от приложения от НАП в о.с.з. на 15.10.2025 г. Акт за прихващане от 22.05.2025 г., в който на стр. 2, абзац 9, изрично е посочено, че сумата 7172.79 лева за ДДС е недължимо платена и следва да бъде възстановена по реда на чл. 129 от ДОПК. Моли съда да се произнесе по реда на чл. 156, във вр. с чл. 129, ал. 7 от ДОПК и на основание чл. 160 от ДОПК да отмени Акт за прихващане или възстановяване № П-22221124196443-004-001/06.12.2024 г. на НАП ТД- С. и да върне преписката на компетентния орган по приходите със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Ответникът– директорът на Дирекция ОДОП– С., при ЦУ на НАП, редовно призван, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди се, че процесният АПВ е законосъобразен, защото към момента на издаването му задълженията са били ликвидни и изискуеми. Поддържа се, че всички задължения подлежат на предварително изпълнение, като данъчният орган не може да предвиди как ще се развият съдебните спорове по задълженията, които се прихващат и не е длъжен да спира или изчаква. В допълнителни писмени бележки развива подробни съображения. Соци, че с оглед на това, че претенцията на дружеството е удовлетворена чрез издаване на последвалия АПВ №П-22221125086-434-004-001/22.05.2025 г. и решение на Митница- В., към момента не е налице правен интерес от оспорване на процесния АПВ, поради което жалбата е недопустима и моли производството да бъде прекратено на основание чл.159, т.4 АПК. Алтернативно са изложени аргументи относно неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 28.08.2024 г. е издаден АПВ №П-22221124118660-004-001/28.08.2024 г., с който е извършено прихващане на надвнесенния корпоративен данък в размер на 10 246,84 лв. по ИД за установени и неизплатени задължения на дружеството към бюджета до размера на вземането прихваната сума мито в размер на 6 879,49 лв. за период 02.10.2023 г. и прихванато ДДС при внос в размер на 3 367,35 лв. по Решение №32-558416/15.09.2023 г. на ТД Митница В.. Предвид извършеното прихващане няма налична сума за възстановяване.

Срещу АПВ №П-22221124118660-004-001/28.08.2024 г. е подадена от дружеството жалба по административен ред, в която се сочи, че Решение №32-558416/15.09.2023 г. на ТД Митница В. не е влязло в сила, обжалвано е и с Решение №16148/05.09.2024 г. по адм. д. №9691/2023 г. на АССГ /което прилага/ е отменено. Обръща внимание и на факта, че е искано и спиране на предварителното изпълнение на решението на ТД Митница В., което е отхвърлено. Отказът за спиране на изпълнението е обжалван по административен ред и същият е потвърден с Решение №32- 595026/17.10,2023 г. на директора на ТД Митница В.. Последното е обжалвано пред АССГ и с Решение №9121/18.06.2024 г. по адм. д. №10703/2023 г. /което прилага/ е прогласена неговата нищожност, а преписката е изпратена на директора на Агенция „Митници“ за произнасяне при съобразяване с указанията на решението. Твърди, че би могло да бъде извършено прихващане на други изискуеми и ликвидни задължения.

С Решение за №1461/07.11.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С. е отменен Акт за прихващане или възстановяване №П-22221124118660-004-001/28.08.2024 г., издаден от С. С. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в частта на извършеното прихващане на надвнесен данък по ГДД по чл. 50 от ЗКПО за 2023 г., като незаконосъобразен.

Със същото решение е указано, на основание чл. 129, ал. 5, т. 1 от ДОПК органът, възложил извършването на проверка, да издаде нова резолюция за проверка и да бъде проведено производство за издаване на АПВ по реда на чл. 129, ал. 2, т. 2 от ДОПК в 30-дневен срок от връчване на решението, съобразно изложените в него мотиви.

С Резолюция за извършване на проверка № П- 22221124196443-ОРП-001/14.11.2024 г. е възложено на С. Ч.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. да извърши проверка на „БРТД“ АД за задълженията за КД за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., със срок до 02.12.2024 г. Въз основа на искане за продължаване на срока за извършване на проверка по прихващане и възстановяване от 29.11.2024 г. е издадена Промяна на Резолюция за извършване на проверка № П-22221124196443-ОРП-002/29.11.2024 г., със срок до 05.12.2024 г. Въз основа на искане от 04.12.2024 г. е издадена Промяна на Резолюция за извършване на проверка № П-22221124196443-ОРП-003/04.12.2024 г., със срок до 06.12.2024 г.

На 06.12.2024 г. е издаден оспорвания в настоящото производство Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ №П-22221124196443-004- 001/06.12.2024 г., издаден от С. С. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в който е посочено, че в данъчноосигурителната сметка на задълженото лице има изискуеми публични задължения към датата на акта, които са прихванати. Установено е, че към 06.12.2024 г., на задълженото лице има образувано изпълнително дело с №241531148/2024. По електронен път е изпратено запитване до публичен изпълнител за предоставяне на информация относно образуваното изпълнително дело. Получен е отговор, съгласно който общият размер на задълженията по ИД №[ЕИК]/2024 е 54 106,77 лв. в т.ч. главница 40 038,20 лв., лихва 14 068,57 лв., нелихвоносна част 0,00 лв., както следва:

1. Главница в размер на 40 038,20 лв., формирана от следните задължения: - 6 879,49 лв. по Решение Мито на Агенция Митници с №32-558416/15.09.2023 г. с отбелязан срок за доброволно плащане 02.10.2023 г.; - 16 019,71 лв. по Решение/Данък ДДС при внос на Агенция Митници с №32- 558416/15.09.2023 г. с отбелязан срок за доброволно плащане 02.10.2023 г. - 6 030,00 лв. по декларация по ЗДДС с №22111525992/16.07.2024 г. за м.01.2024 г. със срок за доброволно плащане 14.02.2024 г., - 9 719,62 лв. по декларация образец 6 с №220022406732523/18.07.2024 г. за м.06.2024 г. със срок за доброволно плащане 25.07.2024 г. и - 1 389,38 лв. по декларация по ЗДДС с №22111523045/12.07.2024 за м. 06.2024 г. със срок за доброволно плащане 15.07.2024 г.

2. Лихва в размер на 14 068,57 лв. формирана от задължения, подробно описани на стр. 3 - 4 от АПВ. Предвид гореописаното и на основание чл. 129 от ДОПК от надвнесения, корпоративен данък в размер на 10 246,84 лв. са прихванати задължения на дружеството в размер на 6 879,49 лв. - мито по решение на Агенция „Митници“ с №32-558416 от 15.09.2023 г. в размер на 3 367,35 лв.- ДДС при внос по Решение №32-558416 от 15.09.2023 г. на ТД Митница. Поради извършеното прихващане няма налична сума за възстановяване.

АПВ №П-22221124196443-004- 001/06.12.2024 г. оспорен с жалба вх. №53-04- 987/19.12.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-26/07.01.2025 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от „БРТД“ АД.

С Решение № 184/14.02.2025г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите е потвърден АПВ №П-22221124196443-004-001/06.12.2024 г. В мотивите е прието, че в конкретния случай става въпрос за изискуеми публични задължения, определени с административен акт на компетентен митнически орган, който не е окончателно отменен и въз основа на който органите на НАП са длъжни да съберат публичните задължения по реда, предвиден в ДОПК. Отчетено е, че с Решение №876/05.02.2025 г. по адм. д. №8343/2024 г., с което ВАС е оставено в сила Решение

№9121/18.06.2024 г. на АССГ в частта, с която е прогласена нищожността на Решение №32-595036/17.10.2023 г. на директора на ТД Митница В. /с което е отказано спиране на изпълнението/, и е отменено Решение №9121/18.06.2024 г., в частта, с която делото е изпратено като преписка на директора на Агенция „Митници“, т.е. изпълнението не е спряно. Във връзка с оспорване на Решение №32-558416/15.09.2023 г. на Митница- В., отменено с решение на АССГ, е посочено, че в случай, че акта бъде окончателно отменен след решението на ВАС, то жалбоподателят ще има възможност да поиска от Агенция „Митници“ възстановяване на сумите. По делото са приети доказателствата, съдържащи се в административната преписка по издаване на АПВ и потвърдителното решение на Директора на дирекция „ОДОП“ С..

С последващо Решение №3309/28.03.2025 г., по адм.д. 12082/2024 г. на Върховния административен съд /ВАС/, Осмо отделение, е оставено в сила Решение №16148/05.09.2024 г., постановено по адм.д. №9691/2023 г. на АССГ.

На 01.04.2025 г. е депозирана молба от „БРТД“ АД до ТД на НАП С., с която молят да се отмени АПВ №П-22221124196443-004- 001/06.12.2024 г., с оглед цитираното окончателно решение на ВАС.

На 08.05.2025 г. с писмо рег. № 32-138428 на Директор на ТД Митница В., в отговор на писмо изх. № ЕВ-55-22-5494/02.04.2025 г. на зам. Директор на ТД на НАП С., уведомяват, че в ТД Митница В. е подадено искане от БРТД от 23.04.2025 г. във връзка с Решение по адм.д. 12082/2024 г. на Върховния административен съд. В същото е посочено, че ДДС в общ размер на 7172.79 лв. е недължимо платен и следва да бъде възстановен по реда на чл.129 ДОПК. Решението за възстановяване на ДДС е от компетентността на ТД на НАП, съгласно ЗДДС и ППЗДДС.

На 22.05.2025 г. е издаден Акт за прихващане или възстановяване № П-22221125086434-004-001/22.05.2025 г., с който на основание чл.129 ДОПК във връзка с молба на ДЗЛ за отмяна на АПВ №П-22221124196443-004-001/06.12.2024 г., с което е извършено прихващане на суми по отменено Решение №32-558416/15.09.2023 г. на ТД– Митница В. и Резолюция за възлагане на проверка от 12.05.2025 г., недължимо събраните въз основа на акт на орган по приходите суми в общ размер на 7 172.79 лв.- ДДС по внос, подлежащ на възстановяване на проверяваното лице се прихваща изцяло за погасяване на изискуеми публични задължения събрани от НАП.

С Решение №32-156777/23.05.2025 г. на Директор на Териториална дирекция Митница В. /ТД Митница В./ е възстановено на „БРТД“ АД мито /код А00/ в размер на 3074.05 лв. на основание Решение №16148/05.09.2024 г., постановено по адм.д. №9691/2023 г. на АССГ, оставено в сила с Решение №3309/28.03.2025 г., по адм.д. 12082/2024 г. на Върховния административен съд /ВАС/, влязло в законна сила на 28.03.2025 г.

На 12.11.2025 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0133890/12.11.2025 г. от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е наложен запор върху вземане от трето лице Агенция „Митници“, за сумата от 6500 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна– адресат на обжалвания АПВ. Подадена е в законоустановения срок по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу подлежащ на оспорване акт при проведено задължително административно обжалване. Съдът следи служебно за наличието на правен интерес до произнасянето си. Несъмнено към датата на подаването на жалбата /28.02.2025 г./ за жалбоподателя е налице правен интерес доколкото акта е неблагоприятен за него. Във връзка с доводите на ответника за недопустимост на оспорването поради отпаднал правен интерес с аргументи, че прихванатите със спорния АПВ суми към настоящия момент са признати за възстановяване и са възстановени с цитираните актове /макар и не ефективно поради наличието на други изискуеми задължения, с които са прихванати/, следва да се има предвид, че с

последващия АПВ не е отменен акта, предмет на настоящото производство, респ. не е оттеглен, а е издаден нов АПВ. Не е налице идентитет между сумите по процесния АПВ и последващия Акт за прихващане или възстановяване № П-22221125086434-004-001/22.05.2025 г., като с последния са прихванати съответно други задължения, респ. подлежи на самостоятелен контрол. Предвид изложеното, съдът намира, че искането на ответника за прекратяване на производството е неоснователно.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 във връзка с чл. 129, ал. 7 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на акта за прихващане или възстановяване, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Разпоредбата на чл. 144, ал.1 ДОПК постановява, че по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в самия ДОПК не е предвидено друго. В тази връзка, при обжалване на Акт за прихващане или възстановяване, следва да намерят приложение разпоредбите, отнасящи се до ревизионния акт, а именно разпоредбата на чл.156, ал.1 и сл. ДОПК.

Обжалваният акт за прихващане или възстановяване е издаден от компетентен орган- С. С. Ч.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. /оправомощена със Заповед №РД-01-1105/30.11.2023 г./, определена да извърши проверка на „БРТД“ АД и да издаде съответен акт за резултатите от проверката с Резолюция за извършване на проверка № П- 22221124196443-ОРП-001/14.11.2024 г., издадена от И. Й. П.- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С.. Резолюцията за извършване на проверка също е издадена от компетентен орган, определен въз основа на Заповед № РД-01-1105/30.11.2023 г. на Директора на ТД на НАП С., съгласно която И. Й. П.- главен инспектор по приходите е определен за ръководител на екип „Проверки по прихващане или възстановяване и проверки по установяване на факти и обстоятелства“ в офис „Л.“, ТД на НАП С., считано от 01.12.2023 г. Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.110, ал.4 от ДОПК, вр. чл.129, ал.2, т.2 и ал.3 от ДОПК и с чл.7, ал.1, т.4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП).

Решение № 184 от 14.02.2025 г. също е издадено от компетентен орган– за директора на Д“ОДОП“– С. при ЦУ на НАП- Д. Х. К.- заместник-директор на дирекция „ОДОП“ С., оправомощен със Заповед №ЗЦУ-ОПР-16/09.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП, при отсъствие на титуляра Е. С. П.- директор на дирекция „ОДОП“– С. при ЦУ на НАП: 1. Да изпълнява правомощията на директор на дирекция „ОДОП“ С., вкл. правомощията по чл.152, ал.2 ДОПК, и Заповед № 3-ЦУ-30-170/07.02.2025 г. на изпълнителния директор на НАП: да изпълнява правомощията на директор дирекция ОДОП С., вкл. правомощията по чл.152, ал.2 ДОПК, за периода от 10.02.2025 г. до 14.02.2025 г., вкл..

Настоящата инстанция констатира, че АПВ е подписан с електронен подпис от орган по приходите– негов издател. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен

документ. В конкретния случай АПВ е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочения в него орган по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на жалбоподателя по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Оспореният АПВ е издаден в изискуемата форма и съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Процедурата по прихващане и възстановяване е уредена в глава 16, раздел първи на ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 128, ал.1 ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност.

Според чл.129, ал.1 ДОПК прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. Искането за прихващане или възстановяване се разглежда, ако е подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основаниято за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго.

В хода на производството по чл.128- 130 от ДОПК органът по приходите е длъжен да установи обективно всички факти и обстоятелства.

В настоящия случай, е установено, че към датата на издаване на оспорвания в настоящото производство АПВ №П-22221124196443-004- 001/06.12.2024 г., срещу ДЗЛ има образувано изпълнително дело с №241531148/2024г., като общият размер на задълженията по ИД №[ЕИК]/2024 е 54 106,77 лв. в т.ч. главница 40 038,20 лв.,

лихва 14 068,57 лв., нелихвоносна част 0,00 лв., както следва: 1. Главница в размер на 40 038,20 лв., формирана от следните задължения: - 6 879,49 лв. по Решение Мито на Агенция Митници с №32-558416/15.09.2023 г. с отбелязан срок за доброволно плащане 02.10.2023 г.; - 16 019,71 лв. по Решение/Данък ДДС при внос на Агенция Митници с №32- 558416/15.09.2023 г. с отбелязан срок за доброволно плащане 02.10.2023 г. - 6 030,00 лв. по декларация по ЗДДС с №22111525992/16.07.2024 г. за м.01.2024 г. със срок за доброволно плащане 14.02.2024 г., - 9 719,62 лв. по декларация образец 6 с №220022406732523/18.07.2024 г. за м.06.2024 г. със срок за доброволно плащане 25.07.2024 г. и - 1 389,38 лв. по декларация по ЗДДС с №22111523045/12.07.2024 за м. 06.2024 г. със срок за доброволно плащане 15.07.2024 г.; 2. Лихва в размер на 14 068,57 лв. формирана от задължения, подробно описани на стр. 3 - 4 от АПВ. Предвид това и на основание чл. 129 от ДОПК от надвнесения, корпоративен данък в размер на 10 246,84 лв. са прихванати задължения на дружеството в размер на 6 879,49 лв. - мито по решение на Агенция „Митници“ с №32-558416 от 15.09.2023 г. в размер на 3 367,35 лв.- ДДС при внос по Решение №32-558416 от 15.09.2023 г. на ТД Митница. Поради извършеното прихващане няма налична сума за възстановяване.

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за данъци, включително акцизи, както и мита, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета. Задълженията, с които в случая е извършено прихващането са публични държавни вземания по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 от ДОПК, поради което и на основание чл. 163, ал. 1 от ДОПК, в общата хипотеза подлежат на събиране по реда на ДОПК. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго /чл. 165 от ДОПК/.

Според нормата на чл.19б, ал.1 ЗМ решение, с което се установяват митническо задължение и/или други публични държавни вземания, се издава в най-кратък срок, но не по-късно от 30 дни от започването на производството. Уведомяването на длъжника за размера на задължението се извършва с връчването на решението. В ал.2 е предвидено, че решенията по ал. 1 с изключение на случаите по чл. 221, ал. 2 и 3 подлежат на предварително изпълнение.

В тази връзка в чл. 221, ал.1 ЗМ е визирано, че обжалването на решението по чл. 19б не спира неговото изпълнение, като според ал.2 изпълнението на решение по чл. 19б може да бъде спряно по искане на заинтересованото лице от директора на Агенция "Митници" при посочените в закона условия.

При това положение, доколкото към датата на издаване на АПВ, вкл. до произнасяне на решаващият орган, митническото решение не е отменено, нито е постановено спиране на изпълнението му, предвид описаната по- горе хронология

на събитията, настоящата съдебна инстанция намира, че са били налице условията да бъде извършено прихващането от страна на данъчните органи. Органът по приходите е действал при условията на обвързана компетентност, т.е. не е негова преценката за това дали следва да прихване въпросните задължения, а е извършил прихващането по реда на чл.129 от ДОПК и в последователността на чл.169, ал. 3б и ал.5, от ДОПК, които предвиждат да се погаси задължението, срокът на което изтича най- рано. Целта е да не се допусне изтичането давностния срок за принудително събиране на най- старите задължения. Предвид това и доколкото задълженията на Агенция митници по реда на чл.19 б, ал. 2 от ЗМ подлежат на предварително изпълнение, то законосъобразно органът по приходите е прихванал тези задължения.

Съгласно правилото, заложено в чл. 142, ал.1 АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Според ал.2 установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

В случая, след издаване на процесния АПВ, потвърдителното Решение № 184 от 14.02.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. и жалбата по повод, на която е образувано настоящото производство е постановено окончателно Решение №3309/28.03.2025 г., по адм.д. 12082/2024 г. на Върховния административен съд /ВАС/, Осмо отделение, с което е оставено в сила Решение №16148/05.09.2024 г. по адм.д. №9691/2023 г. на АССГ, с което е отменено Решение №32-558416/15.09.2023 г. на ТД– Митница В..

В резултат на това, на 22.05.2025 г. е издаден нов Акт за прихващане или възстановяване № П-22221125086434-004-001/22.05.2025 г., с който на основание чл.129 ДОПК във връзка с молба на ДЗЛ /за отмяна на АПВ №П-22221124196443-004- 001/06.12.2024 г, е извършено прихващане на суми по отменено Решение №32-558416/15.09.2023 г. на ТД– Митница В./ и Резолюция за възлагане на проверка от 12.05.2025 г., недължимо събраните въз основа на акт на орган по приходите суми в общ размер на 7 172.79 лв.- ДДС по внос, подлежащ на възстановяване на проверяваното лице се прихваща изцяло за погасяване на други изискуеми публични задължения събрани от НАП.

С Решение №32-156777/23.05.2025 г. на Директор на Териториална дирекция Митница В. /ТД Митница В./ е възстановено на „БРТД“ АД мито /код А00/ в размер на 3074.05 лв. на основание Решение №16148/05.09.2024 г., постановено по адм.д. №9691/2023 г. на АССГ, оставено в сила с Решение №3309/28.03.2025 г., по адм.д. 12082/2024 г. на Върховния административен съд /ВАС/, влязло в законна сила на 28.03.2025 г.

При тези факти и обстоятелства, настоящият съдебен състав приема, че процесният АПВ е законосъобразен и не са налице отменителни основания. Както бе посочено

по-горе, не е налице идентитет между сумите по процесния АПВ и последващия Акт за прихващане или възстановяване № П-22221125086434-004-001/22.05.2025 г. Освен това с последния са прихванати други задължения и подлежи на самостоятелен контрол. Следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.128, ал.1 ДОПК всяка сума, която е недължимо платена и подлежи на възстановяване се прихваща за изискуеми публични вземания, като преценката се извършва към момента на прихващането. При отпадане на основанието за събиране/прихващане се издава нов АПВ по инициатива на органът по приходите или по инициатива на лицето. В случая с оспорвания АПВ са прихванати изискуеми публични вземания и поради отпадане на основанието са издадени последващите АПВ №П-22221125086-434-004-001/22.05.2025 г. и Решение №32-558 416/15.09.2023 г. на ТД Митница В..

С оглед гореизложеното, съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, е основателна претенцията на ответника за присъждане на разноски, съгласно списък, в размер на 1 322.22 лв. за юрисконсултско възнаграждение, с оглед материалния интерес, на основание чл.чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредба №1от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран, Административен съд София– град, III-то отделение, 73 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БРТД“ АД, ЕИК-[ЕИК], срещу Акт за прихващане или възстановяване № П-22221124196443-004-001/06.12.2024г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С., потвърден с Решение № 184/14.02.2025г. на Директор на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА „БРТД“ АД, ЕИК-[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 1 322.22 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14- дневен срок от получаване на съобщението от страните.